

Allah átka a zsidókon és a keresztényeken; bizony ők a Prófétáik sírjait imahellyé tették maguknak

‘Ā’iša-tól, ‘Abdullāh bin ‘Abbās-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), akik mondták: Midőn Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nagyon megbetegedett, elkezdte arcát egy ruhadarabbal betakarni, ha a levegője fogytán volt alatta, levette azt az arcáról és ebben a helyzetben mondta: " Allah átka a zsidókon és a keresztényeken; bizony ők a Prófétáik sírjait imahellyé tették maguknak" Ezzel is óva intette (a muszlimokat) nehogy azt tegyék, amit azok tettek.

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaquun ‘alayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

‘Ā’iša és Ibn ‘Abbās (Allah legyen elégedett velük) tudatja velünk: midőn a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) halála közeledett, egy darab szövetet kezdett az arcára helyezni, ám midőn nehezebbé vált a lélegzés, a halál agóniája és kínjai miatt, levette azt az arcáról. És ebben a végtelenül nehéz helyzetben mondta: Allahátkozza el a zsidókat és a keresztényeket és tartsa távol őket az Ő könyörületétől, amiért azok a prófétáik sírjai fölé imahelyeket építettek. Ha a dolog nem lett volna ilyen veszélyes, nem említette volna meg egy ilyen nehéz helyzetben. Ezért, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megtiltotta, hogy a muszlimok ehhez hasonlóan tegyenek; hiszen ez a zsidók és a keresztények szokásos cselekedete, illetve az ilyen tett a Magasztos és Fenséges Allahal szembeni társításhoz vezethet.

<https://sunnah.global/hadeeth/hu/show/3330>

